

РЕШЕНИЕ

№ 7850

гр. София, 22.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

**ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска
Елка Атанасова**

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **10019** по описа за **2021** година докладвано от съдия Елка Атанасова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Образувано е по жалба на [фирма] [населено място], ЕИК[ЕИК], срещу решение № 20180240 от 02.09.2021 г., постановено по наказателно-административен характер дело (нахд) № 3514/2021 г. по описа на Софийски районен съд (СРС) – Наказателно отделение, (НО), 131 състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 562653-F586823/12.02.2021 г., издадено от директор на дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители“ в ТД на НАП С.. С посоченото НП на [фирма] са наложени „имуществени санкции“ в общ размер на 49 500 лева (или по 500 лв. всяка), за неподадени декларации образец 1 за месец февруари 2020г. за общо 99 лица, всяко от тях посочено поименно в НП, на основание чл. 355, ал. 1, предложение 2 от Кодекса за социално осигуряване (КСО), за нарушение на чл. чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО вр. чл. 4, ал. 1, т. 1, б. „а“ от Наредба № Н-13/17.12.2019 г. на Министъра на финансите, за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица (Наредбата).

В жалбата се твърди, че решението на СРС е неправилно, необосновано, постановено в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Развити са подробни доводи, че е допуснато нарушение на

чл.34 ал.1 от ЗАНН, както акта за установяване на административно нарушение (АУАН) е съставен след изтичане на срока, посочен в същата норма, доколкото датата на установяване на извършеното нарушение не е 15.01.2021г., когато е съставен протокол за извършена проверка в офиса на дружеството от служители на НАП, не е и датата 25.11.2020г., когато на дружеството е връчена покана по чл.103 от ДОПК, а друга, различна от 15.01.2021г., дата. Посочват се датите 19.10.2020г. когато е съставен протокол за извършена проверка във вр. с установяване на факти и обстоятелства за извършени доставки в периода м.04.2020г., както и датата 03.08.2020г. когато с имейл до дружеството от НАП е изпратено искане за предоставяне на документи и писмени обяснения от задължено лице. Все в тази връзка се сочи, че органите на НАП са имали възможност да установят нарушението преди 15.01.2021г., тъй като в НАП се поддържа регистър „Справка за актуалното състояние на действащите трудови договори за всеки работодател“, въз основа на който регистър НАП разполага с информация за сключените трудови договори от всеки работодател и за размера на осигурителния доход по месеци. Поради това е изведен извод, че към датата на извършване на нарушението, посочено в НП – 26.03.2020г., НАП е разполагала с информация даваща ѝ възможност да установи извършеното нарушение. Поддържа се допуснато нарушение на нормата на чл.18 от ЗАНН., доколкото наложените имуществени санкции не са 99 бр. за всяко лице, на отделен ред, по 500 лв. ъвсяка., а лицета не са посочени с пълно ЕГН, както и с три имена, а само с две имена и с ЕГН със заличени данни. Искане се отменя на решението на СРС и отменя на потвърденото с него наказателното постановление.

В проведеното по делото открито заседание, касаторът, редовно призован чрез пълномощника му - адв.И., не се явява и представлява.

Ответникът по касационната жалба се представлява от юриконсулт Г., който изразява становище за отхвърляне на касационната жалба като неоснователна и недоказана. Претендира присъждането на юриконсултско възнаграждение за касационната нистанция.

Представителят на СГП счита жалбата по същество за неоснователна.

Административен съд София – град, X. касационен състав, след като взе предвид и обсъди поотделно и в съвкупност събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, наведените от касатора доводи, тези на пълномощника на ответника и на представителя на СГП, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства (показанията на актосъставителя св.Г.) и въз основа на тях е установил фактите, които са от значение за спора. От показанията на свидетелката и от събраните в хода на производството писмени доказателства съдът е изградил вътрешното си убеждение и е приел, че на 15.01.2021 г. в счетоводството на [фирма] и в дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители“ в ТД на НАП [населено място], [улица], при която е била извършена проверка на разплащателните ведомости за работна заплата на дружеството за периода м.01.2020г. - м.11.2020г. и на трудови договори, сключени през 2020г. и е установено, че дружеството не е подавало данни с декларация образец 1 за всички наети лица по трудово правоотношение, съгласно извършена справка в информационните масиви на НАП. По време на проверката към протокола са представени документи по опис, както и е връчена покана за управителя на дружеството за явяване на същия в НАП за връчване на АУАН, по повод

констатации за нарушение, установено при извършена проверка на 02.11.2020г.

Във вр. с констатациите в П. от 15.01.2021г., установяващи неподаване на данни с декларация обр.1 за общо 99 поименно посочени лица, наети по трудово правоотношение за м. 02.2020г., която е следвало да се подаде до 25.03.2020г. е съставен Акт за установяване на административно нарушение АУАН № F 586823/21.01.2021 г., връчен на управителя на дружеството, който го е подписал и посочил, че няма възражения.

Въз основа на съставения АУАН е издадено обжалваното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил извод за издаването на АУАН и на НП от компетентен орган, при липса на допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, при безспорно установен състав на нарушението, както и за съставяне на АУАН в срока по чл.34 ал.1 от ЗАНН. Приел е, че при съставянето на АУАН и на НП е спазена нормата начл.18 от ЗАНН като за всяко от 99-те нарушения, осъществени от дружеството, е наложена имуществена санкция в размер на по 500 лв. за всяко от нарушенията, като е посочен и сбора от общо 99-те имуществени санкции. Обсъдил е съдържанието на изпратената до дружеството Покана от 25.11.2020г. като е приел, че обстоятелствата на извършване на нарушението на чл.5 ал.4 т.1 от КСО са установени едва след проверка на счетоводните документи и трудовите договори в дружеството, извършена на 15.01.2021г., с оглед на което и АУАН е съставен в 3-месечния срок по чл.34 ал.1 от ЗАНН. Обсъдил е и липсата на основание за приложението на чл.28 от ЗАНН и потвърдил издаденото НП.

Административен съд София – град, X. касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: По делото е приложена разписка, удостоверяваща, че съобщението за изготвеното решение е връчено на пълномощника на касатора на 08.09.2021 г. Касационната жалба е подадена чрез СРС на 23.09.2021 г. /22.09.2021г. е неработен ден/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд е изследвал относимите към спора обстоятелства и събрал установяващите ги писмени и гласни доказателства. Въз основа на анализа им, поотделно и в тяхната съвкупност, е извел обосновани изводи, които касационната инстанция напълно споделя за съставянето на АУАН и НП, съгласно изискванията на ЗАНН. В тази връзка съдът отбелязва, че фактическите констатации, описани в акта, не се опровергават от събраните по делото гласни и писмени доказателства. Правилно е констатирано извършването на нарушението, въз основа на събраните по административно-наказателната преписка доказателства.

Настоящият съдебен състав споделя изложеното в касационната жалба твърдение, че в случая не е нарушена разпоредбата на чл. 18 от ЗАНН по следните съображения.

Доколкото в случая дружеството не е подало 99 броя декларации, действително се касае за 99 отделни деяния, осъществяващи самостоятелен състав на различни по вид административни нарушения. В случая органът е посочил в АУАН и НП, че

наложената санкция в общ размер на 49 500 лв. е за 99 имуществени санкции по 500 лв. всяка, за неподадени декларации обр. 1 за периода 02.2020 г. Като е наложил отделни санкции за всяко от подробно посочените 99 броя лица административнонаказващия орган е съобразил изискванията на чл. 18 ЗАНН.

Разпоредбите на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, във връзка с чл. 4, ал. 1, т. 1, б. "а" от Наредбата установяват ежемесечно задължение за работодателя за подаване на данни в декларация – обр.1 до 25-то число на следващия месец, за който се отнасят данните. Неизпълнението на това задължение представлява административно нарушение, осъществено чрез бездействие, с оглед което същото трае от първия ден след изтичане на законоустановения срок до извършване на дължимото действие.

Срокът за подаване на декларация – обр. 1 е законоустановен. Правилно административно наказващият орган е посочил срока, до който е следвало да бъдат подадени декларации за посочените в АУАН и в НП лица, които касационната инстанция намира за достатъчно ясно индивидуализирани в АУАН и НП. Следователно не е накърнено правото на защита на сочения за нарушител да разбере повдигнатото му административно наказателно обвинение. Правилно е определена и датата на извършване на нарушението, а именно 26.03.2020 г., деня следващ крайния срок за подаване на декларация образец № 1.

Неизпълнението на това задължение е достатъчно основание за ангажиране на отговорността му по чл. 5, ал. 4, т. 2 от КСО. Настоящата инстанция счита, че не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила по смисъла на чл. 42, т. 3 и т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 4 и т. 5 от ЗАНН. В АУАН и в наказателното постановление са посочени нарушените законовите разпоредби. И в АУАН и НП фактичката обстановка е подробно и недвусмислено описана, както и съдържат всички задължителни реквизити, изисквани по закон, за да може съответният акт да породи целените правни последици.

В случая не са налице предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН, тъй като в деянието не е маловажно по смисъла на посочения текст, както правилно е приел и въззивния съд. За този вид формални нарушения, обществената опасност е определена от законодателя като висока, тъй като същите представляват неизпълнение на задължения към държавата при осъществяване на социалната и финансовата ѝ дейност.

По отношение на размера на санкциите доколкото са в предвидения от закона минимален размер същите са правилно определени.

Съдът споделя изводите на въззивния съд и за спазен срок за съставяне на АУАН. Датата на установяване на нарушението е 15.01.2021г., доколкото тогава е извършена проверката в дружеството, при която са установени обстоятелствата относими към състава на извършеното нарушение. Посочените в касационната жалба покана от 25.11.2020г. по чл.103 от ДОПК действително съдържа данни, че извършена проверка в информационните масиви на НАП е установила неподадени декларации обр.1 за всички наети лица за периода м.01-м.10.2020г., т.е. обстоятелства за извършеното нарушение са станали известни на административнонаказващия орган на 25.11.2020г., при което АУАН, съставен на 21.01.2021г. е в 3-месечни срок по чл.34 ал.1 от ЗАНН.

Касационната инстанция намира че посоченият в касационната жалба Протокол № 22222520103789-073-001/19.10.2020г. няма отношение към фактите по установяване на конкретното административно нарушение, доколкото същият е относим към

извършеуна проверка за получени и извършени доставки от касатора за периода м.04.2020г. Няма отношение и към датата на установяване на нарушението и цитираното в касационната жалба искане предоставяне на документи и писмени обяснения от задължено лице. от 03.08.2020г., доколкото поименно посочените в същото три лица, не са сред лицата, по отношение на които в процесните АУАН и НП е установено неподаването на декларация обр.1 за м.02.2020г.

С оглед на изложеното и предвид обхвата на проверката, дължима от касационната инстанция, не се констатира наличието на касационните основания по чл. 348, ал. 1 от НПК, поради което решението на Софийския районен съд следва да бъде оставено в сила.

Предвид това и на основание чл. 211, ал. 2 от АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. ГРАД, X.-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20180240 от 02.09.2021 г., постановено по наказателно-административен характер дело № 3514/2021 г. по описа на Софийски районен съд – Наказателно отделение, 131 състав.

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК[ЕИК] да заплати на ТД на НАП [населено място] юрисконсултско възнаграждение, за осъществено процесуално представителство пред Административен съд София - град в размер на 80 лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.